

Anne Butler

Parian structuren

Een schrijfmachine van porselein. Een naaimachine of een telefoon. Anne Butler geeft technische voorwerpen uit het verleden een nieuwe inhoud. Ze verbindt deze producten met ambacht en handwerk. Tegelijkertijd onderzoekt ze de technologie die onder deze voorwerpen ligt en gebruikt die bij de opbouw of maakt hem zichtbaar in het werk. De machines lijken uit elkaar gehaald en opnieuw gemonteerd uit kleine porseleinen plaatjes.

Sinds [Anne Butler](#) (Verenigd Koninkrijk, 19??) in 2015 haar keramiekactiviteiten weer oppakte, maakt ze dit soort technische artefacten. 'Je kunt er mijn belangstelling voor structuren in terugzien. De structuur van dingen die de mens gemaakt heeft of die door de natuur gevormd zijn. Ze maken me nieuwsgierig naar wat ik er allemaal mee kan doen. Ik experimenteer ermee

en tijdens het maken komen materiaal, structuur en proces samen. Meestal neem ik dingen uit mijn eigen verleden tot onderwerp, zoals de naaimachine, en probeer het maakproces erop af te stemmen. In dit geval was dat de gelaagdheid van textiel, die me deed denken aan een soort aardlagen.'

*Op de vorige pagina: **Critical Mass** (detail), 2018, 20 x 40 x 23 cm*

*▼ **Analogue**, 2015, 24 x 30 x 26 cm. Foto's bij dit artikel, voor zover niet anders aangegeven: Vizz Creative*

Onderliggende techniek

Bij de meeste recente werken gebruikt Anne op de een of andere manier de techniek die aan de basis ligt van het voorwerp. Het hoeft niet een direct gebruik te zijn, maar kan er ook naar verwijzen. 'Bij de telefoon zocht ik naar een manier om het heen en weer van communicatie uit de drukken en tegelijkertijd iets van digitalisering te laten zien. Na uren experimenteren vond ik dat in een in elkaar grijpend raster van flinterdunne laagjes porselein. Allemaal met de hand uitgesneden en aan elkaar gemonteerd.'

Bij de schrijfmachine gebruikte ze de computer om de contouren over te nemen en met de hand laag voor laag de illusie op te bouwen van een oud boekdeel. Op het ogenblik is ze met een oud fototoestel bezig en probeert de pixel als basis te nemen om het licht en donker in de camera op te roepen. Dat doet ze met gegoten porseleinen elementjes.

Tussenpozen

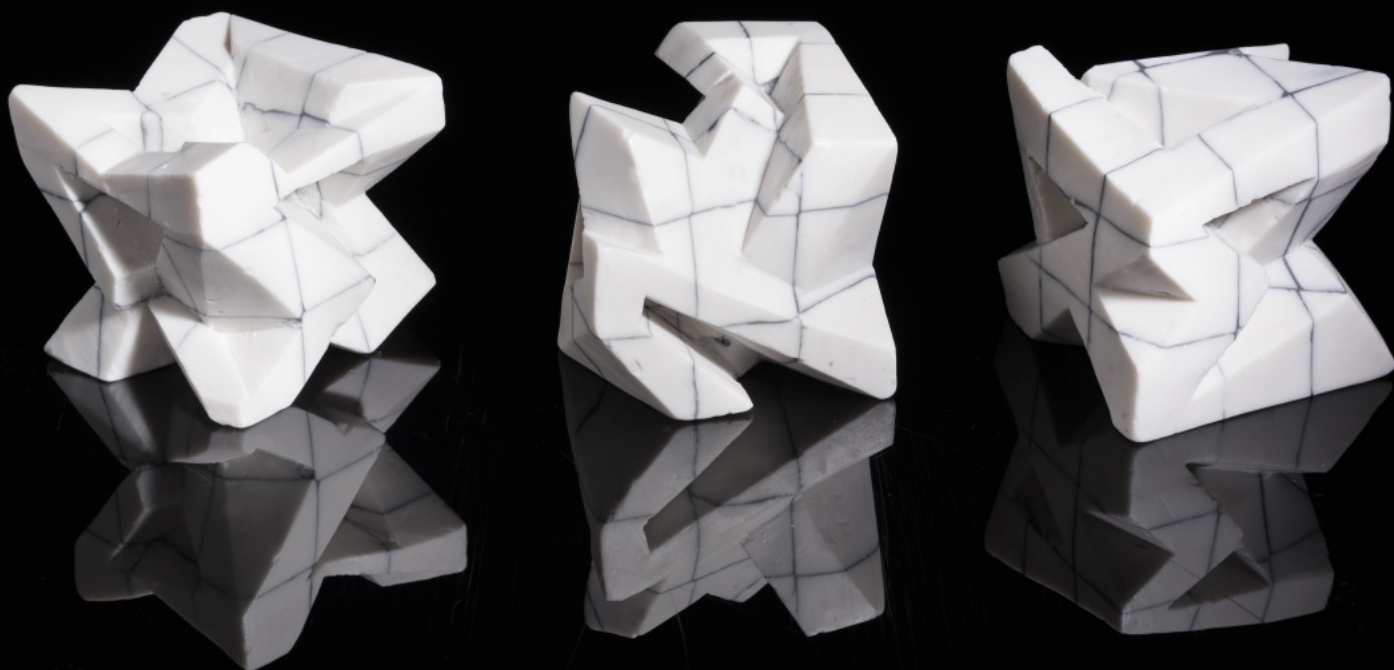
Keramik heeft op de een of andere manier altijd deel uitgemaakt van Annes leven. 'Ik ben opgegroeid op een boerderij. Mijn familie was niet speciaal in kunst geïnteresseerd, maar ik vond het leuk om mijn eigen patronen te knippen, te naaien en speelgoed te maken. En bij het kleien moet ik nog vaak aan mijn grootmoeder denken, die geweldig goed cakes kon bakken: mengen, smeren, gladstrijken en garneren...'

Als tiener verhuisde ze naar Ierland, volgde daar de keramiekopleiding aan de Ulster University. 'Ik maakte toen zwaar op Hans Coper geïnspireerde potten. Maar na mijn studie wilde ik gaan reizen en twaalf jaar lang deed ik vrijwilligerswerk in landen als Peru, Niger en Indonesië. Elke keer was er wel wat met keramiek te doen. Ik sloot die periode af met een artist in residency in Japan, waar ik zowel kalligrafie leerde als keramiek maakte. We stookten een anagama en maakten

Op de vorige pagina: ▲ **Remnant**, 2016, 24 x 20 x 26 cm ▼ **Eclipse Bowl**, 2017, 18 x 27 cm
▼ **Event Horizon** (serie van 3), 2015, 10 cm, 13 cm en 15 cm

Op de vorige pagina: ▲ **Tore**, 2018, 36 x 19 x 24 cm, foto: Anne Butler ▼ **Contain**, 2018, elk 9 x 9 x 9 cm

▲ **Elements** (serie van 3), 2018, elk 8 x 8 x 8 cm

Op de volgende pagina: ▲ **Litmus Horizon** (detail) ▼ **Litmus Horizon**, 2018, samengestelde porseleinstukken en cyanotype, 45 x 38 x 38 cm

theekommen met shino en asglazuur. Het was een intense tijd en ik kreeg er zin om me weer helemaal aan keramiek te wijden. Ik schreef me in aan de University of Wales en haalde er mijn MA.'

Tijdens haar verblijf in het buitenland was Anne op veel fantastische locaties geweest en had er kennis gemaakt met andere landschappen en culturen. Dat miste zijn uitwerking niet. Haar werk werd sculpturaal en ze ging over op hand-opbouw en gieten, voornamelijk in Egyptische pasta en porselein. 'In die tijd was ik op verschillende plaatsen artist in residence. Ik maakte er werk dat specifiek geïnspireerd was door zo'n plek, zoals Wysing Arts, Cambridge. Het wetenschappelijk onderzoek daar, met zijn microscopen en reageerbuisjes, inspireerde tot het maken van een serie in klei gegoten microscopen, kolven en reageerbuisjes.'

Parian

In 2001 keerde Anne terug naar Belfast en ging er keramiek doceren aan de Universiteit van Ulster. Al snel veranderde haar focus volkomen door de geboorte van haar zoon en pas toen die een tiener geworden was, vond ze tijd om weer zelf keramiek te gaan maken. 'Een vriendin nodigde me uit om haar atelier te gebruiken en ik aarzelde, bang dat ik het niet meer zou kunnen. Ik zag toen werk van een lokale kunstenaar, Ursula Burke, die *parian* porselein gebruikte. Daar was ik weg van en begon er meteen mee te experimenteren. Het is net marmer als het massief is en fijn doorschijnend op dunne plaatsen. *Parian* is een Engelse vinding uit het midden van de negentiende eeuw en ook toen werd het voornamelijk voor sculpturaal werk gebruikt. Nu, vier jaar later, werk ik er nog steeds voornamelijk mee. Er kan veel mee, maar het blijft een uitdagend materiaal.'

